

къмъ тѣхъ, като ѝ се виждаше главата и частъ отъ гърба ѝ. Колкото доближаваше тюленитѣ, толкова повече мечката се губѣше подъ водата. Най-послѣ отгорѣ надъ водата се виждаше една черна точка—това бѣ носа ѝ. А когато мечката доближи тюленитѣ на 50—60 метра и тази точка се изгуби. Слѣдъ малко мечката изкочи изъ водата, бързо се изправи до легналитѣ тюлени на брѣга и съ единъ ударъ на прѣдния си кракъ успѣ да умъртви едина тюленъ прѣди той да помисли за бѣгане.“

Отъ млѣкопитающитѣ отлично плуватъ дребнитѣ тюлени. Още отъ първия день на своето краждане тѣ плуватъ вече, като своитѣ родители, а слѣдъ два-три дня по добрѣ се усѣщатъ до въ водата, отколкото на сушата. Тюленитѣ плуватъ както рибитѣ: като стоятъ цѣли подъ водата, прѣгъватъ тѣлото си и взематъ по 20 к. м. на часъ. Най-бързо плуватъ *дельфинитѣ*, морски млѣкопитаючи, които взематъ неуморно по чилъ—40 к. м. на часъ слѣдъ морскитѣ параходи. При нѣдъ тѣхъ иде рѣчната видра и бобѣра.

И би Човѣкъ може да плува доста добрѣ, но ако знае, аучи на това, както се приучва на всѣко не се о нѣщо. Когато той плува, много прилича

Икабата по своитѣ движения: протяга и разка, мва рѣцѣ, а съ краката рита назадъ. По та-во и тѣ начинъ се държи отгорѣ на водата и оти-смърта прѣдъ. И най-искустнитѣ плувци, каквито ха изжителитѣ на островитѣ въ южнитѣ морета, какъ придобили своята вещина само съ дълги и непрѣстанны упражнения. Тѣхнитѣ дѣца започватъ да се учатъ въ плуването, както своитѣ родители.

